Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tumor: quos consolatio glorie temporalis extollit. ut et illi
discant quia diuitias quas n̄ conspicium possident. et isti cog
noscant quia eas quas conspicium tenere nequaquam
possium. Plerumq; tam p̄sonarū ordinē p̄mutat quali
tas morū. ut sit diues humilis. pauper elatus. Vnde
mox p̄dicantis lingua cum audientis debet uita componi.
ut tanto districtius inpaupere elationē feriat. quanto eā
nec inlata paupt̄as inclinat. et quanto eum tumor elatio
nis infestat. tanto leniuS humilitatē diuitū mulceat.
quanto eos nec habundantia que subleuat exaltat.
Nonnumquā tam eā supbus diues exhortationis blandi
mento placandus ē. Quia plerumq; dura uulnera plenia
fomenta mollescunt. et furor insanorū sepe ad salutem
medico blandiente reducit. Cumq; eis indulcedine con
descendit. languor insanie mitigat. Neq; enī negli
genter intuendum ē quod cum saulem spc aduersus
inuaderet. adprehensa dauid cytharа eius uesaniā seda
bat. Quid enī p̄saulem nisi elatio potentiū. et quid p
dauid innuitur nisi humilis uita scorum. Cum ergo
saul ab inmundo spu arripit. dauid canente eius uesania
temperat. quia cum sensus potentiū p̄elationē in furorē
uertit. dignum ē ut ad salutē mentis quasi dulcedine
cytharе locutionis nr̄e tranquillitate. reuocet. Ali
quando autē cum huius seculi potentes arguuntur.